

Sygn. akt III RC 163/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 czerwca 2022r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca: Sędzia Joanna Czerwińska

Ławnicy: -----

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Mazela

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 maja 2022r. w C.

sprawy z powództwa **małoletniego B. S. reprezentowanego przez matkę K. S. (1)**

przeciwko **K. S. (2)**

o podwyższenie alimentów

1. Podwyższa rentę alimentacyjną orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 03 czerwca 2019r. w sprawie o sygn. akt I C 666/19 od pozwanego K. S. (2) na rzecz małoletniego powoda B. S. z kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie do kwoty po 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie, płatną do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda matki K. S. (1), począwszy od dnia 21 października 2021r. w terminie do 10-go dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;
2. Oddala powództwo w pozostałej części;
3. Zasądza od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 1.554 zł (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego;
4. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie kwotę 337,50 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu części nieopłaconych kosztów sądowych;
5. W pozostałym zakresie kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;
6. Wyrokowi w punkcie 1. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 163/21

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 02 czerwca 2022r.

W pozwie z dnia 22 października 2021 r., który wpłynął do tut. Sądu w dniu 25 października 2021 r., pełnomocnik małoletniego powoda B. S. reprezentowanego przez matkę K. S. (1) wniosła m.in. o zmianę pkt 4 wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu I Wydziału Cywilnego z dnia 3 czerwca 2019 r. wydanego

w sprawie oznaczonej sygn. akt I C 666/19 w ten sposób, że zasądzone w tym wyroku świadczenie alimentacyjne od pozwanego K. S. (2) na rzecz małoletniego B. S. zostanie podwyższone z kwoty 700,00 zł (siedemset złotych) miesięcznie, do kwoty 1.800,00 zł (tysiąc osiemset złotych) miesięcznie, które to świadczenie płatne będzie do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego B. S., tj. jego matki K. S. (1) przelewem na rachunek bankowy przedstawiciela ustawowego, z góry do 10 (dziesiątego) dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku zapadłego w niniejszym postępowaniu. W pozwie tym pełnomocnik powoda zawarła również wniosek o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego do świadczenia na rzecz małoletniego B. S. świadczenia alimentacyjnego w kwocie 1 250,00 zł (tysiąc dwieście pięćdziesiąt 00/100) złotych miesięcznie, które to świadczenie płatne będzie do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego B. S., tj. jego matki K. S. (1) przelewem na rachunek bankowy przedstawiciela ustawowego, z góry do dziesiątego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Ponadto pełnomocnik powoda wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych wraz z należnymi odsetkami, o których mowa w art. 98 § 1¹ k.p.c.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że małoletni powód B. S. jest synem pozwanego K. S. (2) i K. S. (1). Urodził się w B. dnia

13 grudnia 2014 r. K. S. (1) i K. S. (2) zawarli małżeństwo dnia

19 września 2015 r. w C., które to jednak na mocy wyroku Sądu Okręgowego

w T. z dnia 3 czerwca 2019 r. o sygn. akt I C 666/19 zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie. W pkt 4 sentencji wyroku, Sąd Okręgowy w Toruniu, nałożył na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka i tytułem udziału

w tych kosztach ojca, zasądził od niego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie 700,00 zł miesięcznie płatnych z góry do piątego dnia każdego miesiąca do rąk przedstawiciela ustawowego - matki K. S. (1) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, a matkę zobowiązał do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania małoletniego dziecka.

W dalszej części uzasadnienia pełnomocnik powoda podniosła, że pozwany wywiązuje się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego bez uchybień. Zdaniem strony powodowej wskazać jednak należy, że od czasu wyrokowania przez Sąd Okręgowy w przedmiocie alimentów, do chwili wniesienia niniejszego powództwa upłynął okres ponad dwóch lat, a małoletni powód rozpoczął realizację obowiązku szkolnego, co w ogromnej mierze wpływa na nieadekwatność świadczenia alimentacyjnego w zakresie jego wysokości. Ponadto, sytuacja majątkowa pozwanego uległa zmianie in plus, bowiem ten oprócz służby

w Państwowej Straży Pożarnej prawnie usankcjonował dotychczas prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu szkoleń z zakresu ochrony przeciwpożarowej i pierwszej pomocy. Tym samym pozwany – jak twierdziła pełnomocnik

w pozwie - uzyskuje dodatkowy dochód w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej pod firmą (...).

Wedle wiedzy matki małoletniego powoda pozwany wyłącznie z tytułu służby uzyskuje miesięczny dochód

w wysokości między 4 000,00 zł a 5 500,00 zł. Powódka zatrudniona jest w (...) S.A. ((...) 14, (...)-(...) K.), jako pracownik biurowy i osiąga dochód między

3 300,00 zł a 3 800,00 zł miesięcznie. Dalej podano, że koszty utrzymania małoletniego powoda kształtują się następująco:

- żywność 550,00 zł miesięcznie;

- ubrania 150,00 zł miesięcznie;

- ubrania sezonowe 1 500,00 zł rocznie;

- prąd 300,00 zł na dwa miesiące;

- czynsz do Spółdzielni Mieszkaniowej 350,00 zł miesięcznie;
- rachunki za wodę, gaz i śmieci 250,00 zł na trzy miesiące;
- rata kredytu na zakup mieszkania 608,76 zł miesięcznie + rata kredytu 50,00 zł;
- paliwo 200,00 zł miesięcznie;
- opiekunka 500-600 zł miesięcznie;
- koszty leków ok. 100,00 zł na trzy miesiące;
- fizjoterapia 200,00 zł miesięcznie;
- telewizja i (...) 60,00 zł miesięcznie (N. 13,00 zł miesięcznie);
- środki i środki czystości 100,00 – 150,00 zł miesięcznie;
- ubezpieczenie ok. 150,00 zł rocznie;
- składki szkolne 200,00 zł rocznie;
- lekcje języka angielskiego 170,00 zł płatnych w 9 ratach oraz 200,00 zł opłaty za materiały;
- zajęcia w szkole pływania 240,00 zł miesięcznie;
- obiady w szkole 4,00 zł dziennie = ok. 80,00 zł miesięcznie;
- wydatki związane z organizacją urodzin 300,00 zł rocznie;
- urodziny koleżanek i kolegów 120 zł miesięcznie;
- rozrywka 300,00 zł miesięcznie.

Ponadto, w związku z rozpoczęciem przez małoletniego powoda realizacji obowiązku szkolnego, jego matka zobowiązana była do poniesienia następujących wydatków:

- wyposażenie pokoju (biurko, krzesło, lampa, nowe łóżko) ok. 1 450,00 zł;
- sprzęt komputerowy ok. 2 000,00 zł;
- smartwatch 300,00 zł;
- wyprawka szkolna ok. 500,00 zł.

Pełnomocnik powoda twierdziła, że w bieżącym roku K. S. (1) poniosła wydatki związane z zapewnieniem dziecku wakacji. Małoletni powód wakacje wraz z matką spędził w Z., jak również w E., zoo w M., parku linowym w R.. Jednocześnie podkreśliła, że małoletni powód wymaga leczenia stomatologicznego oraz zostały u niego stwierdzone wady postawy związane z tym, iż małoletni syn stron cierpi na nieprawidłowe obciążenie kończyn dolnych, zrotowaną miednicę w lewo, brak stabilizacji przednio-tylnej, nieprawidłowe przetaczanie stopy oraz płaskostopie poprzeczne i skoliozę. W związku z tym wymaga indywidualnych wkładek ortopedycznych oraz indywidualnej rehabilitacji. Ponadto, we wrześniu 2021 r. przeszedł zabieg nacięcia krótkiego wędzidelka języka. Wskazano, że przybliżona wysokość wydatków związanych z utrzymaniem i pokryciem usprawiedliwionych potrzeb małoletniego wynosi ok. 3 400,00 zł miesięcznie. Kwota powyższa obejmuje wyłącznie stałe miesięczne wydatki i nie dotyczy tych

związanych z wakacjami, kosztami leczenia, zakupem sprzętu komputerowego i wyposażenia pokoju oraz wydatków związanych z urodzinami, a także wyprawką szkolną.

Pełnomocnik powoda podniosła, że jurystyczna podstawa wnioskowanego zabezpieczenia wynika z art. 753 § 1 k.p.c., który stanowi, że w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanej do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia. W ocenie strony powodowej już z samego faktu rozpoczęcia nauki przez małoletniego powoda wywieść można, iż dotychczas świadczone przez pozwanego alimenty są w niedostatecznej wysokości. Jak twierdziła pełnomocnik, przemawiają za tym zawnioskowane przez stronę powodową dowody, jak również szeroko pojmowane zasady doświadczenia życiowego. Jednocześnie wskazała, że wysokość alimentów mających podlegać zabezpieczeniu na czas trwania procesu została określona na kwotę 1 250,00 zł. Skoro bowiem różnica między świadczonymi alimentami (700,00 zł), a wnioskowanymi (1 800,00 zł) wynosi 1 100,00 zł, a podzielenie tej kwoty przez 2 daje iloraz 550,00 zł, to dodanie tej kwoty do dotychczasowego świadczenia (700,00 zł + 5 550,00 zł) wynosi 1 250,00 zł, a zatem kwotę wnioskowanego zabezpieczenia. Dodała także, że udzielenie zabezpieczenia pozwoli zabezpieczyć w większej mierze, niż dotychczas usprawiedliwione i wyżej opisane potrzeby małoletniego powoda, co jest istotą i celem niniejszego postępowania (k. 2 – 11).

Pełnomocnik pozwanego K. S. (2) w odpowiedzi na pozew z dnia 22 listopada 2021 r. wniosła m.in. o oddalenie powództwa w całości, oddalenie wniosku o zabezpieczenie roszczenia zgłoszonego przez stronę powodową jako oczywiście bezzasadnego i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powyższego pisma podniesiono, iż pozwany stanowczo zaprzecza, jakoby jego sytuacja majątkowa uległa poprawie, na czym swoje stwierdzenia zdaje się opierać strona powodowa. Pozwany pozostaje zatrudniony w Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej na stanowisku Dyżurnego stanowiska kierowania, a jednocześnie od lipca 2021 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) (NIP: (...)). Pełnomocnik pozwanego podniosła, że jeszcze przed założeniem ww. działalności pozwany sporadycznie prowadził szkolenia m.in. z zakresu ochrony przeciwpożarowej i pierwszej pomocy na podstawie umów cywilnoprawnych, w szczególności zlecenia. Jedyne co faktycznie zmieniło się w powyższym zakresie, to fakt świadczenia rzeczonych usług w ramach nowo założonej działalności gospodarczej pozwanego. Z tytułu zatrudnienia w Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej pozwany osiąga miesięczny dochód w wysokości ok. 4200 zł netto miesięcznie, natomiast działalność gospodarcza jako źródło dodatkowego, nieregularnego dochodu pozwanego w okresie od początku lipca do końca września bieżącego roku przyniosła dochód w wysokości 5629,96 zł, co wynosi miesięcznie ok. 1870 zł. Podsumowując, jak twierdziła strona pozwana - całkowite miesięczne dochody K. S. (2) wynoszą ok. 6000 zł, a to tylko przy założeniu, że działalność gospodarcza pozwanego będzie w dalszym ciągu funkcjonowała w podobnych rozmiarach. Dalej podniesiono, że matka powoda od dnia 23 sierpnia 2021 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim (o czym świadczy m.in. załączone do pozwu zaświadczenie o zarobkach), w związku z czym oczywiste jest, że od tego czasu uzyskiwała mniejsze wynagrodzenie. W ocenie strony pozwanej pod rozważę należy zatem wziąć celowe pozostawanie na ww. zwolnieniu przez matkę małoletniego powoda w szczególności na potrzeby niniejszego procesu. Należy mieć także na uwadze, że matka małoletniego powoda otrzymuje świadczenie 500+, co znacznie zwiększa sumę środków, które może ona przeznaczyć na zaspokojenie potrzeb powoda.

Pełnomocnik K. S. (2) wskazała, iż miesięczne wydatki i koszty utrzymania pozwanego kształtują się następująco:

- czynsz - ok. 200 zł;
- gaz - ok. 250 zł;
- prąd - ok. 120 zł;
- telewizja, Internet - ok. 100 zł;

- wyżywienie - ok. 800 zł;
- utrzymanie samochodu - ok. 300 zł;
- paliwo - ok. 300 zł;
- kosmetyki, chemia, środki czystości - ok. 150 zł;
- ubrania - ok. 200 zł;
- alimenty - 700 zł;
- rata kredytu - ok. 1000 zł;
- ubrania, zabawki oraz rozrywka małoletniego powoda - ok. 500 zł.

Łączne miesięczne wydatki i koszty utrzymania pozwanego wynoszą więc ok. 4600 zł.

W dalszej części pisma podano, że odnosząc się do twierdzeń strony przeciwnej w zakresie kosztów utrzymania małoletniego powoda przedstawionych w pozwie należy z całą stanowczością zaznaczyć, że zostały one zawyżone na potrzeby niniejszego postępowania i nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistości. Rozpoczęcie obowiązków szkolnego przez B. S. wiąże się z ustaniem wydatków na przedszkole (ok. 400 zł miesięcznie) stanowiących istotną część ogólnych wydatków na utrzymanie małoletniego powoda. Wskazano, że koszty takie jak czynsz do spółdzielni mieszkaniowej i inne opłaty eksploatacyjne nie zostały podzielone na domowników, lecz ujęte w pozwie „całościowo”. Zdaniem pełnomocnika K. S. (2) pod wątpliwość należy poddać również zasadność wliczania do kosztów utrzymania rat kredytu, z uwagi na fakt, iż małoletni powód nie powinien partycypować w pokrywaniu zobowiązań finansowych matki.

W zakresie wysokości kosztów paliwa podkreślono, że szkoła małoletniego powoda oddalona jest od jego miejsca zamieszkania jedynie o ok. 500 metrów, co świadczy o znacznym zawyżeniu prezentowanych przez stronę powodową kosztów użytkowania samochodu. Twierdzono, że w ramach sprawowania opieki naprzemiennej to pozwany każdorazowo odbiera syna i następnie odwozi do miejsca zamieszkania. Znaczna część kosztów paliwa związanych z opieką nad małoletnim powodem i organizacją transportu pozostaje po stronie pozwanego. Małoletni powód dodatkowo uczęszcza na basen, na który również zawożony jest przez pozwanego lub ojca pozwanego. Dodano, że pozwany kwestionuje, jakoby matka małoletniego powoda była zmuszona ponosić koszty opieki, ponieważ zgodnie ze stanem jego wiedzy żadna opiekunka nie opiekuje się synem. Elastyczny tryb pracy pozwanego powala mu na przejmowanie opieki nad małoletnim powodem w dogodnych dla rodziców terminach, co powoduje brak konieczności korzystania z dodatkowych usług osoby opiekującej się małoletnim powodem. Co do remontu i nowego wyposażenia pokoju małoletniego powoda, podkreślono, że miał on miejsce jeszcze w 2020 r., w związku z czym nie powinno to w żaden sposób wpływać na określenie wysokości należnego małoletniemu powodowi od pozwanego świadczenia alimentacyjnego w niniejszej sprawie. Matka małoletniego powoda w 2020 roku zakupiła mieszkanie, które wymagało generalnego remontu i wówczas miał miejsce remont zajmowanego przez powoda pokoju. Jak dalej twierdzono fakt powstania obowiązku szkolnego po stronie małoletniego nie wymagał przeprowadzenia przez jego matkę remontu, gdyż został on dokonany już wcześniej. Ponadto zaznaczono, że zgodnie z najlepszą wiedzą pozwanego, małoletni powód nie posiada komputera, w związku z czym niezrozumiałe jest ujęcie kosztu „sprzętu komputerowego” w treści pozwu. Wskazano, iż nie tylko matka powoda organizuje mu wakacje. Pozwany również ponosi koszty związane z zapewnieniem wyjazdów oraz rozrywek wakacyjnych małoletniemu. Pozwany zorganizował małoletniemu powodowi wyjazd w góry dwukrotnie, a nadto kilka wizyt w parku linowym oraz wycieczki nad morze. Przy tym matka małoletniego powoda nie była zmuszona pokrywać wydatków z tytułu wypoczynku powoda z własnych środków, gdyż miała możliwość zrealizowania bonu turystycznego w kwocie 500 zł. Pozwany regularnie zapewnia również rozrywkę synowi np. w postaci nauki jazdy konno, z tytułu czego ponosi koszt w wysokości 50 zł za godzinę. Pozwany ze swoich środków zakupił również małoletniemu powodowi całe wyposażenie do jazdy konnej,

tj. niezbędny sprzęt oraz ubiór. Podkreślono, że pozwany regularnie dokonuje zakupów i posiada w swoim miejscu zamieszkania ubrania, które nabywa dla małoletniego powoda. Matka nie zapewnia powodowi ubrań ani środków kosmetycznych na okres, w którym pozwany zabiera małoletniego do siebie. Pozwany jest więc w bardzo dużym zakresie obciążony codziennymi kosztami utrzymania dziecka. Jednocześnie zaznaczono, że pozwany także wyprawia przyjęcia urodzinowe dla powoda, w związku z czym również ponosi związane z tym koszty.

Według wiedzy pozwanego na rachunku bankowym małoletniego syna zebrana została kwota ok. 10.000 zł. Twierdzono, że pozwany nie wie, czy i na co te środki pieniężne zostały przeznaczone, jednak należy poddać pod rozwagę, czy nie zostały one wykorzystane właśnie do przeprowadzenia remontu pokoju syna, tymczasem korzystając z okazji wytoczenia powództwa, matka powoda postanowiła wykorzystać tę okoliczność na swoją korzyść, zwracając uwagę na wysokość poniesionych rzekomo kosztów. W ocenie pełnomocnika K. S. (2) strona powodowa nie wykazała również w żaden sposób ponoszonych kosztów związanych z leczeniem stomatologicznym. Wskazano, że potwierdzenie umówienia wizyty, które zostało dołączone do pozwu jest bezprzedmiotowe, gdyż wizyta nie miała miejsca, ponieważ powód przebywał wówczas z pozwanym na wakacjach. Nadto wszelkie koszty związane z leczeniem i lekarswami małoletniego powoda pozwany ponosi po połowie z matką syna. K. S. (2) poddaje także w wątpliwość koszt związany z wizytami u fizjoterapeuty, albowiem dowody na koszty ponoszone z tego tytułu datowane są na godziny, w których małoletni powód przebywał w szkole. Należy zatem stwierdzić, że koszty te są ponoszone na rzecz matki małoletniego powoda, a on sam nie korzysta z usług fizjoterapeuty.

Pełnomocnik pozwanego podniosła, że powyższe jednoznacznie wskazuje, iż niniejsze postępowanie stanowi wyłącznie próbę matki małoletniego powoda na uzyskanie dodatkowego finansowania nie tyle na rzecz syna, lecz na swoje potrzeby. Dodaje, że w dowodach załączonych do pozwu uwzględniono koszty, które ponoszone są wyłącznie na zaspokojenie potrzeb matki małoletniego powoda. Oprócz wspomnianych kosztów rehabilitacji, są to w szczególności paragony uwzględniające koszty papierosów czy kawy, z których z oczywistych powodów małoletni powód nie korzysta, koszty damskich kosmetyków i męskiej odzieży, czy paliwo za okres, w którym małoletni powód przebywał na wakacjach z pozwanym.

W końcowej części pisma pełnomocnik podniosła, że pozwany wnosi również o oddalenie wniosku o zabezpieczenie powództwa ze względu na brak uprawdopodobnienia roszczenia przez małoletniego powoda. W przypadku roszczeń alimentacyjnych celem zabezpieczenia nie jest wykonanie przyszłego wyroku, lecz natychmiastowe dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 marca 2016 r., sygn. akt I Acz 399/16), a te strona powodowa posiada w należytej wysokości. Jak twierdziła pełnomocnik, nie należy przy tym zapominać o osobistych staraniach i nakładach pozwanego na rzecz wychowania i utrzymania małoletniego powoda, które czynione są poza świadczeniem alimentacyjnym do rąk matki powoda. Nadto – w ocenie pełnomocnika K. S. (2) – strona powodowa nie wykazała zasadności roszczenia w podwyższeniu świadczenia alimentacyjnego należnego od pozwanego (k. 100 – 104v).

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2021 r. tutejszy Sąd Rejonowy oddalił wniosek małoletniego powoda o udzielenie zabezpieczenia (k. 119).

Do zamknięcia rozprawy stanowiska zajęte przez strony postępowania w sprawie nie uległy zmianie (protokół rozprawy z dnia 31 maja 2022 r. – k. 172 – 175).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Małoletni powód B. S. jest synem pozwanego K. S. (2) i K. S. (1). Urodził się w B. dnia 13 grudnia 2014 r. K. S. (1) i K. S. (2) zawarli małżeństwo dnia 19 września 2015 r. w C., które na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z 3 czerwca 2019 r. o sygn. akt I C 666/19 zostało rozwiązane przez rozwód bez orzekania o winie. W przedmiotowym wyroku Sąd powierzył obojgu rodzicom wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem B. S. z tym

ustaleniem, iż miejscem zamieszkania małoletniego dziecka stron będzie każdorazowo miejsce zamieszkania matki. Jednocześnie Sąd odstąpił od uregulowania kontaktów K. S. (2) z małoletnim dzieckiem. Ponadto w pkt 4 sentencji wyroku Sąd Okręgowy w Toruniu nałożył na obie strony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka i tytułem udziału w tych kosztach ojca, zasądził od niego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie 700,00 zł miesięcznie płatne z góry do piątego dnia każdego miesiąca do rąk przedstawiciela ustawowego - matki K. S. (1) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, a matkę zobowiązał do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania małoletniego dziecka. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 24 czerwca 2019 r.

(dowód: akta sprawy I C 666/19 Sądu Okręgowego w Toruniu)

Podczas wyrokowania w powyższej sprawie 4 - letni B. S. uczęszczał do przedszkola. Opłata za przedszkole dziecka wynosiła ok. 400 - 450 zł miesięcznie. Małoletni uczestniczył w dodatkowych zajęciach j. angielskiego w przedszkolu. Dziecko było zdrowe

i dobrze się rozwijało. Od chwili rozstania stron B. pozostawał pod opieką matki. Wówczas powód z matką mieszkał w mieszkaniu rodziców K. S. (2) w C.. K. S. (1) wskazywała, że po wyprowadzce pozwanego teściowie zawarli z nią umowę użyczenia lokalu mieszkalnego, która wygasła z chwilą uprawomocnienia się wyroku rozwodowego. K. S. (1) – jak wynikało z natury łączącego ją stosunku obligacyjnego – nie ponosiła żadnych kosztów poza opłatą należną spółdzielni mieszkaniowej oraz bieżącymi opłatami za media. Z rozmowy przeprowadzonej przez nią z teściem wynikało, że po ustaniu małżeństwa stron zawarta zostanie umowa najmu lokalu mieszkalnego, z którą wiązać się będą następujące wydatki po jej stronie, tj. kaucja 1500 zł płatna jednorazowo, czynsz ok. 600 zł miesięcznie, czynsz do spółdzielni mieszkaniowej ok. 320 zł miesięcznie oraz opłaty za prąd, gaz, telewizję i (...), wodę. Łącznie ok. 1200 zł miesięcznie. Matka małoletniego była zatrudniona na stanowisku referenta ds. zaopatrzenia i uzyskiwała z tego tytułu dochód w wysokości 2950,00 zł miesięcznie.

W chwili wyrokowania w sprawie I C 666/19 K. S. (2) był zatrudniony w Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej i osiągał z tego tytułu miesięcznie dochód w wysokości ponad 2650,00 zł. Co miesiąc uiszczal kwotę 600,00 zł tytułem renty alimentacyjnej na rzecz małoletniego syna. Pozwany wówczas wskazywał, że gdy syn bardzo często u niego przebywa, zaspokaja on potrzeby małoletniego, nie tylko te o charakterze materialnym, kupując ubrania, obuwie, środki higieny i czystości, środki spożywcze itp., ale również te mające charakter niemajątkowy. Pozwany bowiem opiekuje się synem, odbiera i zawozi dziecko do przedszkola, przygotowuje posiłki itp. Twierdził, że na koszty jego utrzymania składają się: czynsz za mieszkanie – ok. 325 zł, prąd – ok. 100 zł, gaz – ok. 150 – 220 zł, wyżywienie – ok. 500 zł, ubrania – ok. 150 zł, utrzymanie samochodu – ok. 150 zł, naprawy – ok. 100 – 150 zł, wyjazdy z synem – ok. 150 zł. Wskazywał, że systematycznie kupuje dziecku np. klocki L.. Małoletni ponadto otrzymał od ojca hulajnogę i rower, którego koszt wyniósł 400 zł.

(dowód: zeznania matki powoda K. S. (1) k. 53 – 53v w aktach

sprawy I C 666/19 Sądu Okręgowego w Toruniu, zeznania pozwanego

K. S. (2) k. 53 w aktach sprawy I C 666/19 Sądu Okręgowego

w T.)

Ugodą sądową z dnia 9 marca 2020 r., zawartą przed Sądem Rejonowym w Chełmnie w sprawie o sygnaturze III Nsm 402/19 wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że K. S. (2) będzie spotykał się ze swoim małoletnim synem B. S. co drugi weekend – licząc od pierwszego weekendu następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia umarzającego postępowanie w sprawie I. N. 402/19 – w godzinach od 19:00 w piątek danego weekendu do godziny 19:00 w niedzielę danego weekendu w ten sposób, że uczestnik postępowania K. S. (2) będzie zabierał małoletniego B. S. w dzień i o godzinie rozpoczęcia kontaktów z mieszkania, w którym zamieszkuje wnioskodawczyni K. S. (1) i odprowadzał w to samo miejsce w dzień i o godzinie

zakończenia kontaktów. Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że K. S. (2) będzie ponadto spotykał się ze swoim małoletnim synem B. S. w każde Święta Bożego Narodzenia i Święta Wielkiej Nocy, przy czym kontakty uczestnika postępowania ze swoim małoletnim synem będą odbywać się - naprzemiennie - każdego roku:

- w latach parzystych - od godziny 15:00 w dniu 24 grudnia do godziny 19:00 w dniu 25 grudnia oraz w drugi dzień Świąt Wielkiej Nocy od godziny 10:00 do godziny 19:00,

oraz

- w latach nieparzystych - od godziny 17:00 w dniu 25 grudnia do godziny 19:00 w dniu 26 grudnia oraz w pierwszy dzień Świąt Wielkiej Nocy od godziny 10:00 do godziny 19:00,

przy czym kontakty te odbywać się będą w ten sposób, że uczestnik postępowania K. S. (2) będzie zabierał małoletniego B. S. w dzień i o godzinie rozpoczęcia kontaktów z mieszkania, w którym zamieszkuje wnioskodawczyni K. S. (1) i odprowadzał w to samo miejsce w dzień i o godzinie zakończenia kontaktów.

Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że K. S. (2) będzie ponadto spotykał się ze swoim małoletnim synem B. S. - w latach parzystych biorąc pod uwagę dzień rozpoczęcia kontaktu - od godziny 14:00 w dzień 31 grudnia do godziny 18:00 w dniu 1 stycznia, przy czym kontakty te odbywać się będą w ten sposób, że uczestnik postępowania K. S. (2) będzie zabierał małoletniego B. S. w dzień i o godzinie rozpoczęcia kontaktów z mieszkania, w którym zamieszkuje wnioskodawczyni K. S. (1) i odprowadzał w to samo miejsce w dzień i o godzinie zakończenia kontaktów.

Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że małoletni B. S. będzie ponadto spędzał u swojego ojca K. S. (2) - naprzemiennie - pierwsze 14 dni lipca w lata parzyste i ostatnie 14 dni lipca w lata nieparzyste oraz - każdego roku - okres od dnia 11 sierpnia do dnia 20 sierpnia, przy czym uczestnik postępowania K. S. (2) będzie zabierał małoletniego B. S. w dzień rozpoczęcia kontaktów o godzinie 10:00 z mieszkania, w którym zamieszkuje wnioskodawczyni K. S. (1) i odprowadzał w to samo miejsce w dzień zakończenia kontaktów o godzinie 18:00.

Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że małoletni B. S. będzie ponadto spędzał u swojego ojca K. S. (2) - naprzemiennie - pierwszy tydzień ferii zimowych w lata parzyste i drugi tydzień ferii zimowych w lata nieparzyste, przy czym uczestnik postępowania K. S. (2) będzie zabierał małoletniego B. S. w dzień rozpoczęcia kontaktów o godzinie 10:00 z mieszkania, w którym zamieszkuje wnioskodawczyni K. S. (1) i odprowadzał w to samo miejsce w dzień zakończenia kontaktów o godzinie 18:00.

Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że K. S. (2) będzie odbierał małoletniego B. S.

z przedszkola, do którego małoletni uczęszcza, a następnie z klasy zerowej, której uczniem będzie ten małoletni, w poniedziałki, wtorki i piątki po zakończeniu zajęć, a następnie odprowadzał tego małoletniego do mieszkania, w którym zamieszkuje wnioskodawczyni K. S. (1) tego samego dnia o godzinie 16:30.

Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że K. S. (2) będzie utrzymywał z małoletnim B. kontakt poprzez rozmowy telefoniczne i za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w tym rozmów video, codziennie od godziny 17:00 do godziny 19:00.

Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że wnioskodawczyni K. S. (1) będzie mogła utrzymywać z małoletnim B. S. kontakt poprzez rozmowy telefoniczne w okresie pobytów weekendowych i wakacyjnych małoletniego B. S. u uczestnika postępowania K. S. (2).

Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że uczestnik postępowania K. S. (2) będzie informował wnioskodawczynię K. S. (1) o każdorazowej zmianie miejsce pobytu małoletniego B. S. w okresie pobytów małoletniego B. S. u uczestnika postępowania K. S. (2) w wakacje letnie i ferie zimowe.

Wnioskodawczyni K. S. (1) i uczestnik postępowania K. S. (2) zgodnie ustalili, że wnioskodawczyni K. S. (1) będzie informowała uczestnika postępowania K. S. (2) o planowanych wyjazdach z małoletnim B. S. poza miejsce swojego zamieszkania.

Z uwagi na powyższe, Sąd Rejonowy w Chełmnie postanowieniem z dnia 9 marca 2020 r. umorzył postępowanie w sprawie(I. N. 402/19).

(dowód: akta sprawy I. N. 402/19 Sądu Rejonowego w Chełmnie)

Małoletni powód B. S. w toku tej sprawy ma ukończone

7 lat. Dziecko uczęszcza do I klasy Szkoły Podstawowej. Z oświadczenia K. S. (1)

z 21 grudnia 2021 r. wynika, że rachunek bankowy prowadzony przez (...) Bank (...) został zamknięty minimum 2 lata temu. Zgromadzone na nim środki pieniężne przeznaczone dla małoletniego zostały ulokowane na innym koncie, wynoszą obecnie 9030 zł. U powoda stwierdzono płaskostopie. Miał on wizytę u ortopodologa, otrzymał wkładki ortopedyczne, których koszt wyniósł ok. 300 zł. W tym roku – jak twierdziła matka małoletniego – zaszła konieczność zakupu nowej pary wkładek ortopedycznych dla małoletniego. B. korzysta

z rehabilitacji w ramach wizyt prywatnych u fizjoterapeuty. Koszt tych wizyt wynosi około 100 zł miesięcznie. Małoletni ponadto korzysta z ruchomego aparatu ortodontycznego i opieki ortodontycznej. Wizyta kosztuje ok. 100 – 150 zł i odbywa się co 4 lub co 6 tygodni. Łączny koszt zakupu aparatu dla dziecka wyniósł ok. 1500 zł. B. uczęszcza do szkoły językowej E. L., wcześniej chodził na prywatne lekcje basenu. Co tydzień lekcja kosztowała 50 zł + wejściówka na basen 12 zł. Małoletni chciałby powrócić na prywatne lekcje. Zajęcia są raz w tygodniu w soboty o godz. 8:00. Dziecko spożywa obiady w szkole, które kosztują ok. 80 zł miesięcznie. Ma sprzęt komputerowy, z którego korzystał podczas nauczania zdalnego w szkole trwającego 2 tygodnie. Koszt nauki języka angielskiego to kwota 170 zł miesięcznie, a od nowego roku szkolnego odpłatność z tego tytułu będzie wynosić 230 – 250 zł miesięcznie. Małoletni otrzymuje zaproszenia na urodziny kolegów, koleżanek i jednorazowy wydatek z tym związany wynosi ok. 70 zł. Na wyprawkę szkolną dla dziecka K. S. (1) przeznaczyła kwotę ok. 500 zł (300 zł z rządowego programu „Dobry start” + 200 zł), jak twierdziła - pozwany nie partycypował w tych kosztach. Składka na komitet rodzicielski to koszt 10 zł miesięcznie. Matka powoda ponosi także opłaty za radę rodziców, wycieczki szkolne, wyjścia do kina, teatryki dla dzieci. B. nie przyjmuje stałych leków, gdy chłopiec jest przeziębiony na zakup lekarstw matka przeznacza kwotę ok. 100 zł. Małoletni używa łagodnych środków do mycia ciała, ich koszt wynosi ok. 30 zł miesięcznie. Jak twierdzi K. S. (1) przeznacza na zakup środków i środków czystości dla syna kwotę 100 – 150 zł miesięcznie, ubrania – 150 zł miesięcznie, ubrania sezonowe – 1500 zł rocznie, żywność – 550 zł miesięcznie, opiekunkę 500 – 600 zł miesięcznie, ubezpieczenie ok. 150 zł rocznie, wydatki związane z organizacją urodzin małoletniego – 300 zł rocznie, rozrywkę 300 zł miesięcznie. Ponadto wskazała, że zobowiązana była do poniesienia następujących wydatków: wyposażenie pokoju (biurko, krzesło, lampa, nowe łóżko) ok. 1450 zł, sprzęt komputerowy ok. 2000 zł, smartwatch 300 zł.

K. S. (1) jest zatrudniona od dnia 22 czerwca 2016 r. w (...) S. A.

z siedzibą w K. na stanowisku sp. ds. zaopatrzenia i logistyki na podstawie umowy

o pracę zawartej na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. Z dokumentów PIT - 11 wynika, że matka małoletniego powoda:

- w roku 2018 osiągnęła przychód w wysokości 52310,49 zł,

- w roku 2019 osiągnęła przychód w wysokości 59465,54 zł,

- w roku 2020 osiągnęła przychód w wysokości 53594,33 zł, inne źródła w wysokości 2960,64 zł. K. S. (1) ma własne mieszkanie i spłaca kredyt hipoteczny w kwocie 930 zł miesięcznie. W czerwcu 2022 r. rata kredytu ma ulec

podwyższeniu o 150 zł. Na koszty utrzymania mieszkania składają się: czynsz – 418 zł miesięcznie (opłaty za wywóz śmieci i gaz są wliczone w czynsz – na koniec roku jest rozliczenie, również opłata za wodę – co drugi miesiąc jest dopłata w wysokości 100 zł); prąd – 230 zł co dwa miesiące; telewizja i (...) – 60 zł miesięcznie (N. 13 zł miesięcznie). Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wyłącznie z synem B.. Matka powoda jest właścicielką pojazdu marki S. (...). Udział małoletniego powoda w kosztach zakupu paliwa wynosi 200 zł miesięcznie. K. S. (1) poza powodem nie ma innych dzieci. Cierpi na uporczywe dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa. Korzysta z fizjoterapii raz w miesiącu i z tego tytułu płaci kwotę 200 zł, choć jak twierdzi powinna mieć wizyty u specjalisty raz w tygodniu. Matka powoda otrzymuje ulgę podatkową na dziecko, pobiera jednorazową kwotę 300 zł (rocznie) z rządowego programu (...) oraz świadczenie wychowawcze 500 +. Przed wytoczeniem niniejszego powództwa skierowała do pozwanego wezwanie do zawarcia ugody lub umowy alimentacyjnej celem podwyższenia świadczenia alimentacyjnego w żądanym zakresie.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego B. S. – k. 13; kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 3 czerwca 2019 r., sygn. akt I C 666/19 – k. 13; kserokopia wezwania do zawarcia ugody lub zawarcia umowy alimentacyjnej z dnia 31 sierpnia 2021 r. wraz z potwierdzeniem doręczenia – k. 16 - 20; kserokopie faktur, potwierdzeń wykonania przelewów, rachunków, recepty z dnia 14 października 2021 r. – k. 31, 43 – 59, 61 - 62; kserokopia zaświadczenia lekarskiego z dnia 16 września 2021 r. – k. 63; kserokopia zaświadczenia wydanego przez fizjoterapeutę – k. 65; kserokopia skierowania na badania lekarskie z dnia 14 października 2021 r. – k. 66 - 67; kserokopie zaświadczeń lekarskich z dnia 14 października 2021 r. – k. 68 - 69; kserokopia orzeczenia lekarskiego nr (...) z dnia 15 października 2021 r. – k. 70; kserokopia zaświadczenia z dnia 20 października 2021 r. – k. 71; kserokopia faktury nr (...) z dnia 20 października 2021 r. – k. 72; zaświadczenie o zarobkach K. S. (1) z dnia 14 października 2021 r. – k. 73; kserokopia umowy kredytowej nr (...) oraz potwierdzenie wpłaty rat kredytu – k. 74 - 82; kserokopia umowy nr (...) z dnia 4 października 2021 r. wraz z ogólnymi warunkami umowy – k. 83 - 85; wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 86, oświadczenie K. S. (1) z 21 grudnia 2021 r. – k. 135; kserokopie zeznań podatkowych PIT za lata 2018 – 2020 – k. 136 – 141v; przesłuchanie matki małoletniego powoda K. S. (1) – k. 172v – 173v)

Pozwany K. S. (2) pozostaje zatrudniony w Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w C. na stanowisku Dyżurnego stanowiska kierowania, a jednocześnie od lipca 2021 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) (NIP: (...)). Jeszcze przed założeniem ww. działalności pozwany sporadycznie prowadził szkolenia m.in. z zakresu ochrony przeciwpożarowej i pierwszej pomocy na podstawie umów cywilnoprawnych, w szczególności zlecenia. Jedyne co zmieniło się w powyższym zakresie, to fakt świadczenia rzeczonych usług w ramach nowo założonej działalności gospodarczej pozwanego. Wynagrodzenie otrzymane przez K. S. (2) w 2021 r. wyniosło:

- z tytułu uposażenia: 59542,72 zł brutto, 49706,85 zł netto,
- z tytułu nadgodzin: 7318,32 zł brutto, 6074,32 zł netto,
- nagrody i dodatki specjalne: 5830,96 zł brutto, 4840,96 zł netto;
- nagroda roczna za 2020 rok: 4895,00 zł brutto, 4063,00 zł netto.

Działalność gospodarcza jako źródło dodatkowego, nieregularnego dochodu pozwanego w okresie od początku lipca 2021 r. do końca września 2021 r. przyniosła dochód w wysokości 5629,96 zł, co wynosi miesięcznie ok. 1870 zł. K. S. (2) jest właścicielem samochodu marki F. (...) - rocznik 2013. Posiada 2,5 działek budowlanych w S.. Ma przydzielone mieszkanie służbowe. Posiada również zgromadzone oszczędności w wysokości około 5 – 6 tys. zł. Poza powodem nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Gospodarstwo domowe prowadzi z narzeczoną, która nie ma dzieci. Mieszkanie ma powierzchnię 57 m² i składa się z dwóch pokoi. Jeden pokój jest dzienny, a drugi to sypialnia. B. nie ma w mieszkaniu ojca własnego pokoju, gdy u niego nocuje, śpi w pokoju dziennym. W czasie kiedy pozwany ma służbę, chłopiec (zazwyczaj w sobotę) przebywa z dziadkami, zaś niedzielę spędza z ojcem. Ponadto

spędzają razem Ś., wakacje i urodziny. Pozwany kupuje synowi ubrania co 3-4 miesiące. Częściowo rozlicza się z własną matką (babcią małoletniego), której zwraca pieniądze za zakupione dla wnuka rzeczy. Część garderoby małoletniego jest u ojca, zaś część u dziadków. Gdy pozwany odbiera syna ze szkoły, wówczas jedzą obiad ok. godz. 14:00. Stara się jeździć z B. dwa razy w miesiącu na jazdę konno, nieraz częściej. Chłopiec ma wyposażenie do nauki jazdy. Jedna lekcja kosztuje 60 zł, a indywidualna lekcja 70 zł. Ojciec z synem byli razem na nartach, chodzą do kina, parku linowego, na basen czy do Aquaparku (koszt wyjazdu do Aquaparku w R. wynosi ok. 300 zł, na co składa się opłata za bilet za dwie osoby ok. 125 zł + koszty dojazdu + obiad). Pozwany spona kredyt w kwocie 1.000 zł miesięcznie, zaciągnięty w Kasie Zapomogowo – Pożyczkowej. K. S. (2) pod koniec maja 2021 r. kupił działki za kwotę 120 tys. zł, stanowiące jego odrębny majątek. Środki finansowe na zakup tych nieruchomości pozwany uzyskał tytułem wynagrodzenia za 5 miesięcy pracy w szpitalu covidowym (120 – 130 tys. zł netto) w W., a następnie w G., gdzie został oddelegowany z uwagi na posiadane uprawnienie ratownika medycznego. Odebrał również nagrodę od Starosty w wysokości 1.050 zł netto. Narzeczona pozwanego pracuje i zarabia ok. 3.500 zł miesięcznie. Kosztami utrzymania domu dzielą się po połowie. Na koszty utrzymania mieszkania służbowego składają się: czynsz – 430 zł miesięcznie; ogrzewanie gazowe – ok. 600 zł w skali roku, woda jest zryczałtowana – rozliczenie co pół roku, prąd – ok. 120 zł miesięcznie, telewizja i (...) – ok. 100 zł miesięcznie. Pozwany nie zalicza wydatków na utrzymanie i eksploatację mieszkania w koszty działalności. Na koszty związane z prowadzeniem działalności gospodarczej składał się m.in. zakup laptopa, jeden zestaw fantomu (koszt 4.000 – 4.500 zł), zakup drukarki, teczek, materiałów papierniczych. To był początek firmy. Obecnie zaś pozwany płaci podatek dochodowy, składkę zdrowotną, otrzymuje wyliczenia od księgowej, robi przelew do ZUS-u w wysokości 500 – 600 zł. Zatrudnia ojca S. S., jego wynagrodzenie zależy od przepracowanych godzin, za kwiecień otrzymał on kwotę 1.000 – 1.500 zł tytułem wynagrodzenia. Ojciec pozwanego jest na emeryturze. W firmie (...) przeznaczają spore kwoty na paliwo – ok. 500 – 600 zł. Kupuje tusze, rzeczy papiernicze i jest to koszt 200 – 300 zł, maty do szkoleń – 350 – 400 zł, ma podwykonawcę, któremu płaci 1.300 zł. Pozwany twierdzi, że na wyżywienie przeznaczają miesięcznie kwotę ok. 800 zł; utrzymanie samochodu – ok. 300 zł; paliwo – ok. 300 zł; kosmetyki, chemię, środki czystości – ok. 150 zł; ubrania – ok. 200 zł, alimenty dla syna B. – 700 zł, ubrania, zabawki oraz rozrywkę małoletniego powoda – ok. 500 zł.

(dowód: kserokopia bilansu Firmy z dnia 18 listopada 2021 r. – dokument wystawiony przez biuro prowadzące księgowość pozwanego – k. 107; kserokopia zaświadczenia z dnia 10 listopada 2021 r. wystawionego przez pracodawcę pozwanego – k. 108; kserokopia PIT-37 pozwanego za rok 2020 – k. 109 - 112; wydruk planu zajęć oraz frekwencji małoletniego powoda we wrześniu 2021 r. – k. 113 - 116; wydruk historii połączeń telefonicznych wykonywanych przez pozwanego – k. 117; zaświadczenie z dnia 1 lutego 2022 r. wystawione przez pracodawcę pozwanego – k. 162; przesłuchanie pozwanego K. S. (2) – k. 173v – k. 174v)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, na podstawie zeznań matki małoletniego powoda K. S. (1) oraz pozwanego K. S. (2), które uznał za wiarygodne, albowiem są logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w dokumentach zebranych w sprawie. Natomiast w przypadku rozbieżności w zeznaniach stron co do wysokości ponoszonych wydatków a kwotami wynikającymi z dokumentów zebranych w sprawie, Sąd przyjął wysokości wynikające z tych dokumentów. Wzrost wiarygodności, Sąd przyznał również dokumentom zawartym w aktach, gdyż nie zostały one zakwestionowane przez żadną ze stron, również Sąd nie znalazł podstaw by uznać je za nieprawdziwe.

Sąd dokonał także ustaleń stanu faktycznego w oparciu o akta sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Chełmnie o sygnaturze III Nsm 402/19 o ustalenie kontaktów K. S. (2) z małoletnim synem stron, a także przeprowadził dowód z akt postępowania rozwodowego toczącego się przed Sądem Okręgowym w Toruniu pod sygnaturą I C 666/19.

Przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy Sąd nie wziął pod uwagę złożonych do akt sprawy przez stronę powodową kserokopii paragonów, ponieważ stanowią one wyłącznie dowód zakupu określonych towarów za określoną kwotę, we wskazanym na paragonie miejscu i przez bliżej nieokreślone osoby, w przeciwieństwie do załączonych imiennych faktur wystawionych na konkretną osobę jako nabywcę określonych towarów czy usług.

Pełnomocnik małoletniego powoda na rozprawie w dniu 31 maja 2022 r. domagała się zobowiązania pozwanego do przedstawienia aktualnego wyciągu z Księgi P.

i Rozchodów od stycznia 2022 r. do chwili obecnej z uwzględnieniem dokonanych operacji. Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. pominął ten wniosek jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania, uznając że zebrany dotychczas w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do wydania ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie (k. 172v). Ponadto, z zeznań samego pozwanego wynikało, że aktualne dochody z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej są porównywalne z tymi, które osiągał na początku jej prowadzenia, a okoliczność ta jest, w uznaniu Sądu wystarczająca do określenia możliwości zarobkowych pozwanego z tego tytułu i nie zmieni jej fakt drobnych różnic w tym zakresie na przestrzeni czasu. Jest zresztą sprawą naturalną, że dochód z prowadzonej działalności gospodarczej nie jest wartością stałą albowiem zależy od wielu zmiennych czynników. Ponadto, zakres obowiązku alimentacyjnego zobowiązanego rodzica wyznaczany jest również zakresem usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji dziecka, a te pozostaną w uznaniu Sądu zabezpieczone.

Powództwo wysunięte w oparciu o przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, okazało się częściowo uzasadnione, jednak nie w takim zakresie jak tego domagała się strona powodowa.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie „stosunków” wskazanych w przywołanej regulacji należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu określonych w art. 133 i 135 k.r.o. Stosownie do treści art. 133 § 1 k.r.o rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zatem tylko posiadanie przez dziecko własnego majątku z którego dziecko mogłoby się samodzielnie utrzymać zwalnia rodziców z ich obowiązku alimentacyjnego wobec niego. W pozostałych przypadkach na rodzicach ciąży obowiązek dostarczania małoletniemu środków utrzymania i wychowania a jego zakres zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci z reguły utrzymuje się przez dłuższy czas, co zwykle wiąże się ze zmianą okoliczności, które kształtują zakres tego obowiązku. Orzekając o alimentach wymagalnych w dacie wyroku Sąd bierze za podstawę potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego według stanu istniejącego w dacie orzekania (art. 316 § 1 k.p.c.). W sytuacji, gdy świadczenia te nie odpowiadają już potrzebom dziecka lub nie przystają do możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców, a zmiany te mają charakter istotny i nastąpiły po wydaniu orzeczenia ustalającego obowiązek alimentacyjny, aktualizują się podstawy do wystąpienia z powództwem opartym o treść art. 138 k.r.o. o zmianę tego orzeczenia.

Dla zasadności żądania podwyższenia alimentów konieczne jest wykazanie, że nastąpił istotny wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz, że zwiększyły się możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim zezwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentowania. Oznacza to, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym o treść art. 138 k.r.o. wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu. Okoliczność, że doszło do zmiany uzasadniającej żądanie powództwa strona powodowa, stosownie do ogólnej reguły dowodowej określonej w art. 6 k.c. powinna wykazać.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone wyznacza treść art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Dlatego też rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (opieki, mieszkania, wyżywienia, odzieży,

higieny osobistej, leczenia), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (w tym kształcenia) oraz dostarczenia wypoczynku. Zawsze dziecko jednak każde musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia, stosownej do wieku i pory roku odzieży, środków ochrony zdrowia, kształcenia oraz pieczy nad jego osobą i majątkiem. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności zobowiązanego.

W niniejszej sprawie ustalenia wymagało, czy od daty ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda i na ile jest on istotny, względnie czy nastąpiła zmiana w zakresie zarobkowych lub majątkowych możliwości zobowiązanego do alimentacji, uzasadniająca możliwość zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego w wyższym, aniżeli uprzednio, zakresie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zważyć należy, że od czasu, kiedy zapadł wyrok rozwodowy Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 3 czerwca 2019 r. (sygn. akt I C 666/19), mocą którego ustalono alimenty w wysokości 700 zł miesięcznie, minęły prawie 3 lata. W okresie tym doszło do zmiany stosunków w zakresie wpływającym na ocenę przesłanek wymienionych w art. 135 § 1 i 2 k.r.o., przy czym zmiana ta odnosi się zarówno do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, jak i możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Usprawiedliwione potrzeby małoletniego w tym okresie niewątpliwie uległy zwiększeniu, albowiem oczywistym jest, że w miarę upływu czasu rosną wraz z wiekiem dziecka jego potrzeby, zwłaszcza, że małoletni jest już w okresie szkolnym i uczęszcza na zajęcia dodatkowe, rozwijając własne pasje i zainteresowania. Rodzice mają natomiast obowiązek zapewnić małoletniemu nie tylko środki do życia, ale również zaspokoić potrzeby edukacji i leczenia, które są wyższe niż wcześniej. Elementy te wchodziły w zakres usprawiedliwionych potrzeb. W zakres usprawiedliwionych potrzeb wchodzi oprócz powyższych także te związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania małoletniego dziecka i zmierzające do zapewnienia mu właściwych warunków mieszkaniowych. Oczywistym jest również, że rosną ceny produktów i usług.

Niemniej, z uwagi na sporą rozbieżność ostatecznych stanowisk stron co do wysokości zobowiązania alimentacyjnego pozwanego, zachodziła w uznaniu Sądu potrzeba przeprowadzenia szczegółowej analizy wydatków związanych z utrzymaniem dziecka. W konsekwencji Sąd ustalił, iż miesięczny koszt utrzymania prawie 8 letniego powoda wynosi około 2.560 zł, na który składają się: wydatki mieszkaniowe 315 zł, edukacja – 437 zł, ubezpieczenie – 13 zł, paliwo – 100 zł, odzież i obuwie – 250 zł, wyżywienie – 600 zł, kosmetyki i środki czystości – 100 zł, rozrywka – 400 zł, zdrowie – 300 zł, inne wydatki (o których poniżej) – 45 zł.

Sąd wziął pod uwagę udział każdego z rodziców w życiu małoletniego. To, w jakim stopniu każdy z rodziców się nim zajmuje i sprawuje bieżącą pieczę. Jeżeli chodzi o koszty utrzymania małoletniego dziecka Sąd wziął pod uwagę koszty, które matka powoda deklarowała, jak również koszty, które deklarował pozwany. Należy wskazać, iż obowiązek alimentacyjny pozwanego realizuje on nie tylko w formie płatności zasądzonych alimentów, ale również poprzez przekazywanie małoletniemu prezentów, organizowanie czasu wolnego podczas kontaktów czy wakacji. K. S. (2) oszacował, że koszty jakie ponosi z tego tytułu wynoszą około 500 zł miesięcznie (poza uiszczaną ratą alimentacyjną) i jest to w uznaniu Sądu kwota realna, znajdująca całkowite uzasadnienie w treści zeznań pozwanego, niekwestionowanych przy tym przez stronę przeciwną. Pozwany w sposób uzupełniający zaopatruje syna w odzież, zabawki. Dodatkowo łoży na zajęcia jazdy konnej, zapewnia małoletniemu atrakcje i rozrywki. Poziom tych atrakcji i wysokość wydatkowanych kwot są w uznaniu Sądu znaczne. Oczywiście nie odbywają się one nieprzerwanie, niemniej wyznaczają pewien miernik i poziom tego rodzaju atrakcji, które są dziecku zapewniane. Skoro tak, dziecko powinno mieć możliwość spędzania czasu wolnego również z mamą w sposób tak samo atrakcyjny, jak u taty. I alimenty – zdaniem Sądu - mają tę różnicę rekompensować.

W ocenie Sądu wydatki mieszkaniowe są zasadne, odpowiadające przeciętnym cenom tego rodzaju towarów i usług i wynoszą: energia 230 zł za 2 miesiące, czynsz 418 zł miesięcznie, rozliczenia (dopłata) z tytułu wody 50 zł miesięcznie,

telewizja / internet 60 zł miesięcznie. Sąd podzielił te koszty po połowie, ponieważ K. S. (1) prowadzi gospodarstwo domowe z synem B.. Zatem koszty wydatków mieszkaniowych obciążające małoletniego kształtują się na poziomie 315 zł miesięcznie.

Jeśli chodzi o edukację B., do wyprawki szkolnej, współfinansowanej w ramach programu (...) w kwocie 300 zł rocznie, matka dołożyła kwotę 200 zł ($200 \text{ zł} : 12 \text{ mcy} = 17 \text{ zł} / \text{mc}$) i jest to w uznaniu Sądu kwota zasadna, z pewnością nie zawyżona i odpowiadająca zasadom doświadczenia życiowego. Kwota 300 zł jest całkowicie niewystarczająca na pokrycie wszystkich kosztów związanych ze szkolną edukacją, takich jak zakup plecaka, piórnika, wszystkich przyborów szkolnych i plastycznych. Kwota w wysokości 144 zł miesięcznie na pokrycie kosztów nauki języka angielskiego nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. Szkolne wydatki matka powoda zakresliła na kwotę 200 zł rocznie. Zdaniem Sądu opłaty za komitet rodzicielski (100 zł rocznie), radę rodziców, wycieczki szkolne, organizowane w ramach szkolnych zajęć wyjścia do kina, teatru, ognisko przekraczają ww. kwotę i Sąd oszacował je na 20 zł miesięcznie. W kwestii zajęć w szkole pływania Sąd nie podzielił argumentacji pozwanego, że pływanie w grupie jest korzystniejsze dla dziecka niż pływanie z nauczycielem na indywidualnych zajęciach. Jest bowiem oczywiste, że z indywidualnych lekcji dziecko czerpie więcej niż z grupowych. K. S. (1) twierdzi, że małoletni chętniej uczęszcza na tamte zajęcia. Małoletni powinien mieć zresztą prawo do rozwijania swoich umiejętności, a Sąd oraz rodzice powinni te rozsądne życzenia dziecka uwzględniać, o ile rzecz jasna pozwalają na to możliwości finansowe zobowiązanych do alimentacji. Biorąc zaś pod uwagę poziom życia stron, poziom zarobków pozwanego, nie ma żadnych racjonalnych powodów, żeby ograniczać ten wydatek, który Sąd ustalił na kwotę 256 zł miesięcznie. Wydatek ten, co prawda oszacowany został przez Sąd błędnie na etapie ustnego uzasadnienia wyroku albowiem w rzeczywistości wynosi on 248 zł (50 zł opłata za trenera + 12 zł wejście na basen / tydzień) a nie 256 zł, niemniej omyłka ta pozostaje bez znaczenia w ogólnym rozrachunku. Zauważyć należy również w tym miejscu, że nie ma racji pozwany twierdząc, że aktualnie wydatki na małoletniego są niższe i powinny być pomniejszone o kwotę 400 – 450 zł miesięcznie tytułem opłaty za przedszkole, do którego małoletni już nie uczęszcza albowiem, jak wynika z powyższego, koszty aktualnie ponoszone przez matkę a związane z szeroko pojętą edukacją małoletniego, rozwojem jego pasji i zainteresowań, przewyższają kwotę, o której mowa.

Sąd uznał ponadto za nie zawyżone deklarowane przez matkę powoda koszty ubezpieczenia w kwocie 13 zł miesięcznie (150 zł / rok).

Sąd uznał za to za zawyżone koszty paliwa oszacowane przez matkę małoletniego powoda na kwotę 200 zł miesięcznie, redukując je do kwoty 100 zł miesięcznie, albowiem należało wziąć pod uwagę tylko i wyłącznie koszty paliwa, które są wydatkowane na dziecko. Niezasadne byłoby zatem uwzględnianie kosztów paliwa związanych z dojazdem dziecka do szkoły, skoro szkoła nie znajduje się w dużej odległości od domu, a matka małoletniego odwozi małoletniego po drodze do swojej pracy. Małoletni zmuszony jest wprawdzie korzystać z konsultacji lekarskich (fizjoterapeuta, ortopeda, ortodonta, stomatolog) poza C., gdzie zamieszkuje, - i to czyni żądanie pozwu zasadnym w tym zakresie - niemniej wyjazdy te nie są nagminne, zdarzają się stosunkowo rzadko i do pobliskich miejscowości np. do Ś., G..

Jeśli chodzi o wydatki na odzież i obuwiu matka powoda oszacowała je w sumie na kwotę 150 zł miesięcznie + 1.500 zł rocznie na zakupy sezonowe (w tym np. odzież narciarska), co łącznie daje to kwotę 3.300 zł rocznie, a więc 275 zł miesięcznie. Wprawdzie pozwany podnosił, że również ponosi koszty zakupy odzieży dla syna, niemniej z całokształtu materiału dowodowego wynika, że czyni wydatki w zakresie jedynie uzupełniającym. Należy podkreślić, że to na matce małoletniego spoczywają przede wszystkim kwestie związane z dbałością o garderobę małoletniego, jej uzupełnianiu i wymianie. Przy szacowaniu tych kosztów, Sąd wziął pod uwagę zasadę równej stopy życiowej, obowiązującej w stosunkach między małoletnim a zobowiązanym do alimentacji rodzicem. Jeżeli pozwany twierdził, że na własne wydatki odzieżowe wydaje 200 zł miesięcznie, w ocenie Sądu nie ma żadnego powodu by twierdzić, że wydatki na dziecko mają być mniejsze. Przeciwnie, powinny być wyższe, ponieważ dziecko w wieku małoletniego, tj. w fazie silnego wzrostu, zdecydowanie częściej wymienia garderobę aniżeli osoba dorosła. Dlatego Sąd oszacował tę kwotę na 250 zł miesięcznie. W powyższej kwocie winny się zawrzeć wszystkie zakupy odzieżowe, obuwnicze, ale również ortopedyczne. Na same wkładki ortopedyczne matka małoletniego wydatkuje kwotę około 300 zł rocznie (25 zł miesięcznie). Pamiętać należy również, że matka małoletniego ponosi dodatkowe koszty związane z udziałem

małoletniego na lekcjach wf oraz nauce pływania (odzież, sprzęt), które nie zostały nigdzie uwzględnione. Biorąc pod uwagę te wszystkie okoliczności, oszacowane przez Sąd na kwotę 250 zł miesięcznie koszty z tego tytułu nie wydają się zawyżone.

Sąd uznał ponadto, że koszty wyżywienia powinny kształtować się na poziomie 600 zł miesięcznie, obejmując koszty wyżywienia zarówno domowego jak i opłacanego w szkole (około 80 zł miesięcznie), redukując żądanie pozwu w tym zakresie. Małoletni bowiem poza obiadem spożywanym w szkole (o godzinie 11:30), zjada z mamą w domu po powrocie ze szkoły / pracy wspólny obiad (około godziny 17:00), co wydaje się w pełni zrozumiałe. Biorąc pod uwagę, że małoletni przebywa w domu średnio 26 dni w miesiącu, koszt dziennego (całościowego) wyżywienia w kwocie 23 zł nie wydaje się wygórowany, zwłaszcza biorąc pod uwagę aktualne warunki gospodarcze w kraju i poziom cen tego rodzaju artykułów. Własne koszty wyżywienia pozwany oszacował na kwotę 800 zł miesięcznie i są to, w uznaniu Sądu koszty nie zawyżone, zasadnie odpowiednio wyższe od kosztów wyżywienia 8letniego dziecka.

Miesięczny koszt zakupu kosmetyków i środków czystości został oszacowany na kwotę 100 zł miesięcznie, tj. w dolnych granicach zakreślonych przez matkę małoletniego (100 – 150 zł) ale w sposób adekwatny do potrzeb 8letniego dziecka, co do zasady zdrowego, wymagającego wyłącznie stosowania specjalistycznych środków do mycia ciała.

Zdaniem Sądu koszty rozrywki deklарowane przez matkę powoda nie zostały zawyżone, Sąd oszacował je w sumie na kwotę 400 zł miesięcznie. Jest to kwota stosunkowo wysoka ale usprawiedliwiona okolicznościami tej konkretnej sprawy. Wynika przede wszystkim z faktu, że wysokie są generowane na ten cel środki przez pozwanego. Ojciec małoletniego stara się zapełniać synowi czas wolny w sposób możliwie atrakcyjny, co rzecz jasna musi wiązać się z odpowiednimi kosztami na ten cel wydatkowanymi. Dla przykładu (powoływane już zresztą powyżej), jednorazowy wyjazd do aquaparku w R. to kwota około 300 zł. Wydaje się więc zasadne, że taką kwotą winna dysponować również matka dziecka aby móc zapewnić mu atrakcje na poziomie porównywalnym z tymi, jakie oferuje ojciec. Nie może być bowiem tak, że – ze względów wyłącznie finansowych – małoletni spędzać będzie czas w sposób dla niego atrakcyjny wyłącznie podczas pobytów u taty (wyjazdy do innego miasta, aquapark, obiad w restauracji). Ustalona kwota 120 zł na wydatki związane z urodzinami koleżanek i kolegów jest również co do zasady adekwatna - zdaniem Sądu - dla zaspokojenia potrzeb dziecka w tym wieku, podlegała jedynie drobnemu miarkowaniu do kwoty 100 zł miesięcznie. Rodzice małoletniego zgodnie przyznali, że małoletni B. jest osobą bardzo towarzyską, ma wiele kolegów i koleżanek, często jest w związku z tym zapraszany na organizowane spotkania w gronie swoich znajomych (np. urodziny) - czasem dwa razy w miesiącu, czasem raz na trzy tygodnie. Jest zasadą, że udział w takiej uroczystości wiąże się z wydatkiem na zakup odpowiedniego prezentu. Nie ma racjonalnego powodu aby ograniczać uczestnictwo małoletniego w takich organizowanych spotkaniach, które jest nie tylko formą rozrywki, okazją do nawiązywania przez chłopca relacji rówieśniczych ale również kwestią przynależności do grupy rówieśniczej, a rodziców stać jest na pokrycie tych wydatków. Kwota w łącznej wysokości 400 zł miesięcznie na ten cel nie wydaje się wygórowana również wobec faktu, że środki tego samego rzędu pozwany przeznacza na własne przyjemności (400 zł miesięcznie – zakup papierosów).

Do ogólnych usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego należało uwzględnić również inne, nie mieszczące się w pozostałych kategoriach, wydatki. Jest nim m.in. kwota ok. 25 zł miesięcznie z tytułu kosztów zakupu smartwatcha, który jest formą komunikacji małoletniego z rodzicami, gdyż zastępuje telefon (i w przyszłości prawdopodobnie wydatek ten zostanie zastąpiony innym tego rodzaju). Przyjąć należy więc, że jest to zakup usprawiedliwiony, użyteczny, stosunkowo niedrogi (300 zł) i mieszczący się w granicach możliwości finansowych jego rodziców. Biorąc zaś pod uwagę, że sprzęt tego rodzaju funkcjonuje mniej więcej 2 lata, kwota 25 zł miesięcznie nie jest – w ocenie Sądu - wygórowana. Jeżeli chodzi o kwestię wyposażenia pokoju małoletniego, Sąd bada bieżące potrzeby dziecka, nie bada natomiast potrzeb, które zostały już dawno zaspokojone. Dzisiaj potrzeby B. tego rodzaju nie istnieją, ponieważ już wcześniej zostały zaspokojone. Sąd nie bierze pod uwagę również tych potrzeb, które hipotetycznie pojawić się mogą w przyszłości. Dlatego za niezasadny uznać należało koszt remontu pokoju chłopca albowiem został już wykonany wcześniej, w trakcie przeprowadzki, a także zakup laptopa dla chłopca. B. ma 7 lat, nauki zdalnej de facto nie miał, zatem – zdaniem Sądu - zakup dla 7-latka sprzętu komputerowego nie wydaje się w tym momencie uzasadniony. Sama matka małoletniego przyznała zresztą, że chłopiec z komputera korzysta okazjonalnie

i jest to sprzęt, który przyda mu się raczej w przyszłości. Sąd podkreśla za to, że zasadne są pewne wydatki związane z wyposażeniem pokoju małoletniego, np. zakup pościeli czy wymiana drobnego sprzętu, które oszacowane zostały na kwotę 20 zł miesięcznie. W sumie, wydatki, o których mowa powyżej stanowią kwotę 45 zł w stosunku miesięcznym.

Sąd uznał ponadto za oczywiste i niezbędne koszty związane z wizytami lekarskimi i zakupem leków w kwocie łącznej 300 zł miesięcznie. Mają one charakter priorytetowy i winny zostać zaspokojone w pierwszej kolejności. Chłopiec korzysta z opieki ortopedy, ortodonta, stomatologa, fizjoterapii. Wizyty nie są wprawdzie realizowane w ramach ubezpieczenia NFZ, niemniej okoliczność ta jest usprawiedliwiona koniecznością odległych, wielomiesięcznych terminów oczekiwania na umówioną wizytę. Dobro małoletniego dziecka wymaga zatem aby wizyty lekarskie realizowane były na bieżąco i bez zbędnej zwłoki, zważywszy na charakter schorzeń małoletniego, jego wiek i zaawansowany proces leczenia. I tak, koszty związane z leczeniem ortodontycznym oszacowane zostały na kwotę 100 zł miesięcznie (wizyta co 4-6 tygodni w cenie 100 – 150 zł, tj. średnio co 5 tygodni w cenie 125 zł za wizytę, co daje miesięczny koszt 100 zł miesięcznie), z fizjoterapią – 100 zł miesięcznie (1 wizyta / miesiąc), leczeniem stomatologicznym – 25 zł miesięcznie (wizyty co pół roku, koszt jednej wizyty 150 zł), a zakup leków to kwota około 33 zł miesięcznie (100 zł / 3 miesiące), co łącznie daje kwotę 258 zł miesięcznie. Kwotę tę należało dodatkowo powiększyć do 300 zł miesięcznie o koszt leczenia ortopedycznego (wizyty lekarskie), choć co należy zauważyć, koszt zakup wkładek ortopedycznych ujęty został już w rozliczeniach związanych z zakupem odzieży i obuwia.

Niezasadne są za to, w uznaniu Sadu, koszty kredytu zaciągniętego przez matkę małoletniego, koszt organizacji urodzin chłopca, wynagrodzenia jego opiekunki oraz zakupu sprzętu komputerowego (o czym powyżej). Wskazywanie przez matkę powoda kwestii posiadania zobowiązań finansowych spowodowanych zaciągniętymi pożyczkami i kredytami, nie może wpływać na zakres obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego. Ugruntowany w orzecznictwie jest pogląd, zgodnie z którym osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi wykazywać szczególną staranność i dokładnie planować tak wysokość zaciąganego zobowiązania, jak i jego poszczególnych rat, by osoba uprawniona z tytułu obowiązku alimentacyjnego z tego powodu nie ucierpiała (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1976 r., III CRN 236/76, nie publik.), a Sąd w pełni ten pogląd podziela i akceptuje. Sąd nie uwzględnił również kosztów opiekunki małoletniego, biorąc pod uwagę wiek chłopca (7/8 lat), możliwość samodzielnego powrotu ze szkoły, fakt odbierania syna ze szkoły przez pozwanego trzy razy w tygodniu oraz uznając, że wydatek ten jest w opisanych okolicznościach zbędny, nie mieszczący się w bieżących kosztach utrzymania dziecka, a wobec ostatecznego stanowiska matki małoletniego – również nieaktualny. Podobnie, nie uwzględniono kosztów organizacji urodzin B., z uwagi na fakt, że również pozwany ponosi analogiczne koszty w tym zakresie.

To wszystko spowodowało, że Sąd oszacował koszty utrzymania małoletniego na kwotę 2.560 zł miesięcznie + kwota 500 zł, którą co miesiąc dodatkowo wydatkuje pozwany na potrzeby małoletniego, co daje łącznie kwotę 3.060 zł miesięcznie. Ponieważ matka małoletniego pobiera świadczenie wychowawcze 500+ Sąd musiał skorygować wyżej wskazaną kwotę 3.060 zł o kwotę 500+ (do kwoty 2.560 zł). Co prawda, w świetle art. 135 k.r.o. świadczenia te nie wpływają na zakres świadczeń alimentacyjnych, nie sposób jednak pominąć faktu, że są one pobierane przez matkę małoletniego, stanowiąc realny dochód i służąc zaspokojeniu jego potrzeb. Przepis art. 4 ust. 1 ustawy o pomocy państwa w wychowaniu dzieci (Ustawa z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci; Dz.U.2019.2407 ze zm.) wprost stanowi, że celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych. Przepis ten należy rozumieć w ten sposób, że świadczenie wychowawcze wypłacane rodzicowi, pod którego opieką pozostaje dziecko nie jest traktowane w kategoriach dochodu tego rodzica, mające wpływ zakres świadczenia alimentacyjnego tego rodzica wobec dziecka. Świadczenie to (ani inne tego rodzaju świadczenie) nie zwalnia żadnego z rodziców od swojej części uczestniczenia w kosztach utrzymania dziecka. Skoro zatem jest ono przeznaczone na „zaspokojenie potrzeb dziecka”, które przecież nie są nieograniczone, Sąd ustalając obowiązek alimentacyjny nie może pominąć faktu jego pobierania. Gdyby bowiem finansować wszystkie potrzeby dziecka tylko obowiązkiem alimentacyjnym każdego z rodziców, to świadczenie 500+ stanowiłoby „czysty zysk” dla rodzica pobierającego je. Dlatego Sąd wziął pod uwagę, że małoletni powód otrzymuje dodatkowe kwoty na częściowe pokrycie wydatków związanych z jego wychowywaniem, w tym opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych, ale nie uwzględnił tych kwot

jako dochodu matki małoletnich powodów przy ustalaniu jej zakresu świadczenia alimentacyjnego na rzecz dziecka. W ocenie Sądu świadczenie wychowawcze 500+ winno służyć pokryciu kosztów dodatkowych (dodatkowych zajęć sportowych, rozrywki, obozów sportowych, sprzętu, wycieczek), natomiast usprawiedliwione potrzeby małoletnich dzieci powinni pokrywać ich rodzice w ramach obciążającego ich obowiązku alimentacyjnego.

Koszty te (w kwocie 2.560 zł) należało stosunkowo rozdzielić między rodziców B.. Wbrew twierdzeniom pozwanego – w ocenie Sądu – w niniejszej sprawie nie możemy mówić o opiece naprzemiennej nad małoletnim. Rodzicem wiodącym w rodzinie jest bezsprzecznie matka powoda. To ona sprawuje nad dzieckiem bezpośrednią pieczę, jest organizatorem życia małoletniego w każdym jego aspekcie. Z pozwanym syn ma częsty kontakt, lecz jego udział w życiu dziecka jest wspomagający. W życiu codziennym ogranicza się do co drugiego weekendu, pozwany odbiera również syna trzy razy w tygodniu ze szkoły – do godziny około 16:30 kiedy opiekę nad nim przejmuje matka po zakończonej pracy.

Sąd ustalił, że oboje rodzice mają możliwość zaspokojenia potrzeb małoletniego syna. Obecnie pozwany uzyskuje wyższe wynagrodzenie w porównaniu do roku 2019 r. Trzy lata temu pozwany zarabiał ok. 2.650 zł miesięcznie i incydentalnie prowadził szkolenia z pierwszej pomocy, uzyskując dodatkowe (ale nieregularne i niewysokie) wynagrodzenie. Obecnie otrzymuje z tytułu zatrudnienia średnio kwotę (ze wszystkimi premiami, nagrodami rocznymi) około 5.400 zł miesięcznie. Dodatkowo, pozwany otrzymuje dochód z prowadzonej działalności gospodarczej w kwocie około 1.870 zł miesięcznie, zatem w sumie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 7.200 zł miesięcznie - niemal dwukrotnie więcej aniżeli matka małoletniego (3.800 zł). Sąd miał na uwadze również fakt, że pozwany dysponuje nadwyżkami finansowymi – posiada oszczędności w kwocie około 5 – 6 tys. zł., ponadto ulokował pieniądze w nieruchomościach gruntowych. To wszystko powoduje, że w ocenie Sądu możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego są zdecydowanie większe niż matki powoda. K. S. (1) w 2019 r. zarabiała około 2.950 zł miesięcznie, aktualnie jej zarobki kształtują się na poziomie około 3.800 zł miesięcznie. Matka powoda nie posiada innych źródeł dochodu, nie ma majątku (mieszkanie jest kredytowane), swój czas poświęca na wychowanie i rozwój wspólnego dziecka.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, tj. zasadnicze różnice obydwojga rodziców w zakresie ich możliwości zarobkowych i majątkowych, jak również fakt, że to matka małoletniego sprawuje nad nim co do zasady bieżącą pieczę, będąc rodzicem wiodącym, zasadny był rozdział kosztów ponoszonych w związku z utrzymaniem małoletniego w ten sposób, że pozwany winien pokrywać 2/3 części tych kosztów, zaś matka małoletniego – 1/3. Wynika z tego, że obowiązek alimentacyjny pozwanego winien kształtować się na poziomie około 1.700 zł ($2.560 \text{ zł} \times 2/3 = \text{ok. } 1.700 \text{ zł}$), a matki na poziomie około 850 zł ($2.560 \times 1/3 = \text{ok. } 850 \text{ zł}$). Biorąc natomiast pod uwagę, że pozwany realizuje już swój obowiązek alimentacyjny wydatkując miesięcznie dodatkowo (poza kwotą alimentów) około 500 zł, kwotę 1.700 zł należało w takim zakresie pomniejszyć do kwoty 1.200 zł ($1.700 \text{ zł} - 500 \text{ zł} = 1.200 \text{ zł}$).

Zatem, w oparciu o powyżej przytoczone okoliczności Sąd uznał, iż od daty ostatniego wyrokowania w przedmiocie alimentów nastąpiła zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb powoda – z jednej strony oraz możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego – z drugiej strony, w sposób uzasadniający podwyższenie dotychczasowej kwoty alimentów z 700 zł miesięcznie na kwotę po 1.200 zł miesięcznie od dnia 21 października 2021 r., tj. od dnia złożenia pozwu, orzekając jak w pkt 1 wyroku). Kwota ta jest, w uznaniu Sądu, adekwatna i stanowi rozsądną równowagę pomiędzy potencjalnymi zarobkami obydwojga zobowiązanych rodziców oraz bieżącymi potrzebami małoletniego powoda, umożliwiając ich zaspokojenie. Nie przekracza również możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Kwota w niższej wysokości naruszałaby, w uznaniu Sądu, zasadę równej stopy życiowej. W pozostałym zakresie, tj. ponad zasądzoną kwotę 1.200 zł, potrzeby małoletniego powoda zapewnić powinna ich matka, wykorzystując swoje możliwości zarobkowe oraz posiłkując się pozyskiwanymi na ten cel świadczeniami, tak jak robi to do tej pory.

W punkcie 2. wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, tj. odnośnie do roszczenia o zasądzenie alimentów ponad kwotę 1.200 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda, uznając, iż płacenie na rzecz małoletniego powoda

przez pozwanego alimentów w wyższej wysokości niż zasądzone w punkcie 1. wyroku byłoby niezasadne albowiem wszystkie usprawiedliwione potrzeby małoletniego winny być w ten sposób zaspokojone.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. i art. 100 k.p.c. , zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód domagał się podwyższenia renty alimentacyjnej z kwoty 700 zł do kwoty 1.800 zł miesięcznie, a zatem o 1.100 zł miesięcznie. Powództwo okazało się zasadne w części, w zakresie podwyższenia alimentów o 500 zł miesięcznie, tj. w 45% żądania pozwu. Skoro więc powód wygrał proces w 45%, w takim samym stosunku należy mu się zwrot kosztów procesu. Pozwanemu z kolei należy się zwrot 55% kosztów, które poniósł w związku z prowadzonym procesem. Po stronie powoda powstały koszty w wysokości 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego radcą prawnym, którego wysokość zależna jest od wartości przedmiotu sporu, wynoszącej w niniejszej sprawie 13.200 zł (1.100 zł x 12 miesięcy) (art. 22 k.p.c., § 4 ust. 1 pkt 9 w zw. z § 4 ust. 4 w zw. z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych). Pozwany natomiast poniósł koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika będącego adwokatem, których wysokość określona jest stawką minimalną w wysokości 120 zł (§ 4 ust. 1 pkt 9 w zw. z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie). Mając na uwadze, że powód wygrał proces w 45 %, należy mu się zwrot kwoty 1.620 zł (3.600 zł x 45% = 1.620 zł), zaś pozwanemu należy się zwrot części kosztów od powoda w takiej części, w jakiej proces wygrał, tj. w kwocie 66 zł (120 zł x 55% = 66 zł). Po dokonaniu kompensacji, należało zasądzić na rzecz powoda od pozwanego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego kwotę 1.554 zł (1.620 zł – 66 zł = 1.554 zł), o czym orzeczono w punkcie 3. wyroku.

W związku z niniejszym postępowaniem powstały również koszty sądowe w postaci opłaty stałej pobieranej od pozwu w sprawach o prawa majątkowe, ustalonej według wartości przedmiotu sporu, która w niniejszej sprawie wynosi 750 zł (art. 13 ust. 1 pkt 6) ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Powód, jako strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie miała obowiązku uiszczania kosztów sądowych, które tymczasowo ponosił Skarb Państwa (art. 96 ust. 1 pkt 2) w zw. z art. 96 ust. 3 cyt. Ustawy). Zgodnie zaś z art. 113 ust. 1 cyt. ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić (...), sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeśli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Tym samym, w punkcie 4. Wyroku, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Chełmnie kwotę 337,50 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów sądowych w części, w której pozwany przegrał proces (750 zł x 45% = 337,50 zł). Pozostałymi kosztami sądowymi obciążającymi powoda w części, w jakiej przegrał proces należało obciążyć Skarb Państwa albowiem powód zwolniony był od ich ponoszenia z mocy prawa (art. 96 ust. 1 pkt 2) cyt. Ustawy), o czym orzeczono w punkcie 5. Wyroku.

W pkt 6. sentencji Wyroku, na podstawie art. 333 § 1 pkt 1) k.p.c. wyrokowi w części zasądzonej Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z dnia 02 czerwca 2022 r. – wraz z odpisem pisemnego uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi pozwanego adw. M. S., informując jednocześnie, że w sprawie zachodzą warunki z art. 369 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.;
3. Doręczenia pełnomocnikowi proszę dokonać w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U.2020.1842 ze zm.), tj. poprzez umieszczenie w systemie teleinformatycznym służącym udostępnianiu tych pism (portal informacyjny);

4. Przedłożyć z apelacją lub 21 dni wraz z inf z PI.

C., 29.06.2022r.